

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ ПРОЕКТУВАННЯ ЖИТЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА

СТАШЕНКО М.С., АКОПОВА А.А., ПОЛОНСЬКА О.М.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Актуальним питанням у проектуванні житла сьогодні є гуманізація житлового середовища, а саме - повернення житловій забудові індивідуальних рис і архітектурної своєрідності.

Досліджуються особливості методики проектування житлового середовища. Протягом навчального семестру студентами виконується ескізний проект облаштування обраної території з об'єктом проектування.

На даному етапі вирішення поставленої задачі необхідно застосувати комплексний метод проектування. Комплексний метод функціонального, конструктивного і художнього проектування – це універсальний метод, що поєднує науку і практику. Він дозволяє органічно з'єднати усі види діяльності, що впливають на одержання кінцевого продукту – архітектурного проекту, і, в решті решт, об'єкта проектування – просторового середовища життєдіяльності людини.

Комплексне проектування передбачає: а) творче застосування пізнань про людину, природу і суспільство в їхньому глибокому взаємопроникненні; б) сполучення теорії і типології архітектури з проектуванням; в) взаємозв'язок з архітектурним проектуванням діяльності з конструювання, будівельної фізики, геодезії, розміщення інженерних мереж, планування й економіки проектування і будівництва; г) використання даних з соціології, кліматології, гігієни, психофізіології й урбоекології. Процес комплексного проектування розглядається як система, що регулює свою діяльність на основі обміну інформацією між представниками різних спеціальностей і архітекторами. В рамках навчального проектного процесу одна з основних задач - це передпроектний аналіз: вивчення матеріалів соціологічних досліджень, орієнтованих на виявлення необхідної інформації в кожному конкретному випадку, в залежності від завдання на проектування. Далі, по ходу розгляду матеріалу, виявлено, що недостатньо уваги приділяється студентами при вивченні соціологічних досліджень. Студенти показують хороші знання з конструкцій, будівельної фізики, але соціологічним дослідженням не приділяють достатньо уваги. Тому проектування житлового середовища в рамках курсового проекту слід розділити на 4 етапи з урахуванням усього комплексу: а) розробка образної концепції в рамках заданої проблематики з

використанням соціологічного аналізу; б) вибір архітектурно-дизайнерської естетики; в) ескізне рішення; об'ємно-просторове рішення; г) здача проекту і захист.

В процесі освоєння даної теми студент формує наступні професійні компетенції: 1. Проектні – уміння розробляти архітектурні проекти згідно функціональним, естетичним, конструктивно-технічних згідно критеріям проектної програми. 2. Науково-дослідні - збирати інформацію, визначати проблеми, застосовувати аналіз і проводити критичну оцінку виконаної роботи на всіх етапах передпроектного і проектного процесів, розробляти проектні завдання шляхом визначення потреб суспільства, конкретних замовників і користувачів, проводити оцінку контекстуальних і функціональних вимог до житлового середовища, проводити комплексний аналіз і оцінку будівлі, комплексбудівель або фрагментів штучного середовища проживання. 3. Комунікативними – уміти представляти архітектурний задум, передавати ідеї та проектні пропозиції, вивчати, розробляти, формалізувати і транслювати їх в ході спільної діяльності засобами усного та писемного мовлення, брати участь в узгодженні і захисту проектів на публічних слуханнях та в органах експертизи, транслювати накопичені знання. 4. Критичними і експертними - діяти зі знанням історичних культурних прецедентів в місцевій і світовій культурі, аналізувати і критично оцінювати архітектурні рішення вітчизняної і зарубіжної проектно-будівельної практики.

Особливості методики проектування житлового середовища полягає в тому, що необхідно при виконанні учбового проекту на всіх етапах проаналізувати конкретний спосіб життя населення, його демографічну структуру, тощо. В представленому матеріалі наголошується на те, що в першу чергу людина впливає на проектне рішення житлового середовища.

Література:

1. Бархін Б.Г. Методика архітектурного проектування. – М.: Стройиздат, 1991.
2. Іконніков А.В. Художня мова архітектури. – М.: Мистецтво, 1985.
3. Кнесевич М.Я. Українська архітектура, її визначальний контекст у просторі, часі, інформації. Основи українського архітектурознавства / М.Я. Кнесевич. — К. : МП Леся, 2005. — 426 с.
4. Шимко В.Т. - Архитектурно-дизайнерское проектирование. - М., «Архитектура - С», 2004.

5. Олійник Є. Архітектура у світоглядній системі координат / Є. Олійник // Теорія та історія архітектури і містобудування. — К., 2012. — Вип. 5. — С. 109-112